
Mesterházi Mónika

FELHAJTÓERŐ

Szabó T. Annának

Mint citrommag a buborékos vízben,
úgy süllyed súlyától a gondolat
az álom tiszta, hűsítő vizébe,
és félúton úgy rúgja fel magát,
úgy tör felszínre nyugtalan beszéde,
mint citrommag a buborékos vízben.

Fáradt a test, a lélek, a tudat.
Fáradtság húzza három száluk össze.
Kavics süllyed a víz színe alá.
Nincs nyugtalanság, hogy felszínre úzze.

VIZEK

Lassú növényektől sötétzöld
olasz folyók
Verona köveken bukdácsoló
opálüvegkék vize
a Comói-tó amely magába nyelte
a nagy fekete hegyeket
nem sokkal messzebb
lombosabb tükrű társa
titok nélküli hullámos homokpart
és lagúnás tengervilág
éjjel a tenger oldalt rohanó
menyétfutású fehér hullámai
az édes ízű Balaton
fehér és zöld vad hegyi patakok
a talajt fénylő szakállá mosó
tufás vízfolyás
a selymes zöldesbarna Duna
és mennyi csempés uszoda
mennyi vízpart őrzi és
értelmezi tekintetem
hány kilométert leúsztam
hogy nyugópontra érjek